

ประกาศเทศบาลตำบลตาตอง

เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลตาตอง เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๓

ด้วยสภาเทศบาลตำบลตาตอง มีมติให้ความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลตาตอง เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๓ ในการประชุมสภาเทศบาลตำบลตาตอง สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๔ ประจำปี ๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๓ และรองผู้ว่าราชการจังหวัดยโสธร ปฏิบัติราชการแทน ผู้ว่าราชการจังหวัดยโสธร ได้ลงนามเห็นชอบให้เทศบาลตำบลตาตอง ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลตาตอง เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๓ โดยนายกเทศมนตรีตำบลตาตอง ลงนามบังคับใช้เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๖๒ เทศบาลตำบลตาตอง จึงประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลตาตอง เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๓ ให้บังคับใช้เมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่สำนักงานเทศบาลตำบลตาตองแล้วเจ็ดวัน

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๗ เดือน ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๓

(นายพิบูล ฝ่ายดี)

นายกเทศมนตรีตำบลตาตอง

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลทอง

เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2563

เทศบาลตำบลทอง

อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติตำบลตาตทอง
เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลตาตทองว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทให้เหมาะสมกับสภาพ
การใช้ประโยชน์ ของพื้นที่ในชุมชนจะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหตุเดือดร้อน รำคาญจากสัตว์
เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และสามารถป้องกัน
อันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ สมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ จึงตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลตาตอง
เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลตาตองว่าด้วยควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลตำบลตาตองโดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลตาตอง และโดยความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดยโสธร จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลตาตอง เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลตาตอง ตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลตาตองแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดของเทศบาลตำบลตาตอง ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลตำบลตาตอง

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลตาตอง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้ง จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ห้ามมิให้มีการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ บางชนิดหรือบางประเภท ในเขตเทศบาลตำบลตาตองโดยเด็ดขาด ดังนี้

(๑) งูพิษ และงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง

(๒) ปลาปิรันยา

(๓) คางคกไฟ

(๔) สัตว์ดุร้ายต่างๆ

(๕) สัตว์มีพิษร้ายอื่นๆ

(๖) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่นๆ

ข้อ ๖ ห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ ล่อ ลา สุนัข แมว สุนัข ไก่ ห่าน และนก ในเขตพื้นที่ถนนสาธารณะทุกสายซึ่งเทศบาลตำบลตาดทองรับผิดชอบดูแลการเลี้ยงหรือปล่อยตามวรรคหนึ่งนั้น คือกรณีกระทำการเป็นประจำเป็นอาชญา หรือไม่สนใจควบคุมดูแลสัตว์จนเข้าใจได้ว่ามีการใช้พื้นที่ถนนสาธารณะเป็นที่เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชน และเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ภายใต้บังคับเรื่องกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองให้พื้นที่เขตเทศบาลตำบลตาดทอง เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภทดังต่อไปนี้

(๑) ให้มีสัตว์รายการดังต่อไปนี้ ต้องมีการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อย

- ๑) โค
- ๒) กระบือ
- ๓) ลิง
- ๔) ชะนี
- ๕) กระรอก
- ๖) กระต่าย
- ๗) สุนัข
- ๘) แมว
- ๙) ไก่
- ๑๐) ห่าน
- ๑๑) นก

๑๒) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภท และชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่เทศบาลตำบลตาดทอง

(๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่กำหนด

- ๑) บริเวณสถานที่ราชการ
- ๒) ตลาด
- ๓) ที่สาธารณประโยชน์อื่นๆ เช่น สวนสาธารณะ ฼าปนสถาน ที่สาธารณะ

ประจำหมู่บ้าน

(๓) ให้พื้นที่นี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่กำหนดพื้นที่นอกระบบตาม ข้อ ๗ (๒) และในเขตชุมชน ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

๑) การเลี้ยงสัตว์ ผู้เลี้ยงจะรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ในกรณีที่สัตว์เลี้ยงก่อนมลภาวะและเหตุรำคาญ เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อจากสัตว์สู่คน

ท้องถิ่น

๒) การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภทต่อไปนี้ ต้องได้รับการอนุญาตจากเจ้าพนักงาน

(ก) ช้าง

(ข) ม้า

(ค) สุกร

(ง) แกะ

(จ) แพะ

(ฉ) ล่อ

(ช) ลา

(ซ) งู

(ฌ) จระเข้

(ญ) สัตว์ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศที่มีพิษหรือสัตว์ดุร้าย

(ฎ) สัตว์มีพิษและสัตว์ที่ดุร้าย

(ฏ) สัตว์อื่นๆ ที่ดุร้ายทุกประเภท

(๔) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการดังนี้

๑) พื้นที่ที่อยู่นอกเขตตาม ข้อ ๗ (๒) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ ประเภท ห่าน เป็ด ไก่ นก ลิง ชะนี กระรอก กระจ่าง หนู ต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังต่อไปนี้

(ก) เจ้าของสัตว์ จะต้องจัดให้มีมาตรการในการป้องกันและควบคุมมิให้เกิดมลพิษ อันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์หรือการปล่อยสัตว์ที่ทำให้มีผลกระทบ หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย ของสาธารณสุข

(ข) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงและแข็งแรง ตามความเหมาะสมแก่ประเภท แต่ละชนิดของสัตว์ที่มีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ

(ค) ต้องรักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

(ง) กรณีสัตว์ที่เลี้ยงตายต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ

(จ) ต้องจัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์

(ฉ) ต้องเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของตน และต้องการควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์เลี้ยง ออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

(ช) สัตว์ที่ถูกกำหนดให้เกิดขึ้นทะเบียน หรือมีกฎหมายอื่นใดที่กำหนดให้ต้อง ดำเนินการเพื่อควบคุมสัตว์ดังกล่าว ผู้เลี้ยงสัตว์นั้นๆ จะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนหรือต้องดำเนินการตาม กฎหมายกำหนด ให้ถูกต้อง ในกรณีที่มีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์นั้น ๆ จะต้องจัดหาและจัดให้มีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้นตลอดเวลาด้วย

๒) พื้นที่ที่อยู่นอกเขตตามข้อ ๗ (๒) การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภทสุนัขหรือแมวต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังต่อไปนี้

(ก) จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสม โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิต มีแสงสว่างเพียงพอ และการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ โดยให้พื้นที่ทั้งหมดในเขตเทศบาลตำบลตาตอง เป็นเขตห้ามเลี้ยงสุนัขหรือแมวเกินจำนวนที่กำหนดดังนี้

๑. เนื้อที่ไม่เกิน ๒๐ ตารางวา เลี้ยงไม่เกิน ๒ ตัว

๒. เนื้อที่ ๒๐ ตารางวาขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๕๐ ตารางวา เลี้ยงได้ไม่เกิน ๓ ตัว

๓. เนื้อที่ ๕๐ ตารางวาขึ้นไป เลี้ยงไม่ได้เกิน ๔ ตัว

ความใน (ก) ไม่ใช้บังคับกับการเลี้ยงสุนัขหรือแมวพันธุ์เล็ก การเลี้ยงสุนัขหรือแมวของวัด และสถานที่อื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

(ข) กรณีเป็นสุนัขหรือแมวที่มีพฤติกรรมดุร้าย มีลักษณะทางสายพันธุ์ดุร้าย หรือมีประวัติทำร้ายคน จะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่ไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอกได้ และมีป้ายให้เตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้ชัดเจน

(ค) ควบคุมมิให้ออกนอกสถานที่เลี้ยง โดยปราศจากการควบคุม

(ง) ควบคุมดูแลมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ เช่น ก่อให้เกิดเสียงดังติดต่อกัน เป็นระยะเวลานาน ๆ เป็นต้น

(จ) รักษาสถานที่เลี้ยงให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมม จนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(ฉ) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสุนัขและแมว เกี่ยวกับเรื่องอาหาร ความสะอาดและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ถ้าเจ้าของไม่สามารถเลี้ยงได้เป็นชั่วคราว จะต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ให้เป็นปกติสุข

(ช) เมื่อสุนัขและแมวตาย เจ้าของจะต้องกำจัดซากให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญ และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ เว้นแต่ตายเนื่องจากป่วยเป็นโรคระบาดสัตว์ ต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทันที และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(ซ) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสุนัข และแมวมาสู่คน

(ฌ) ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรสงสัยว่า สุนัขและแมวที่เลี้ยงเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน ให้เจ้าของแยกและกักสุนัขและแมวไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำขอเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(ญ) ต้องจัดให้สุนัขและแมวมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวตลอดเวลา

(ฎ) ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมวในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่ของบุคคลอื่น โดยปราศจากความยินยอม

(ฏ) ในการนำสุนัขและแมวออกนอกสถานที่เลี้ยง เจ้าของสัตว์เลี้ยงดังกล่าวจะต้องผูกสายลากจูงที่เห็นแข็งแรงและจับสายลากจูงตลอดเวลา ในกรณีที่เป็นสุนัขและแมวที่มีพฤติกรรมดุร้าย หรือมีสายพันธุ์ดุร้าย หรือมีประวัติทำร้ายคน ต้องใส่อุปกรณ์ครอบปาก และจับสายลากจูงห่างจากตัวสุนัขไม่เกินห้าสิบเซนติเมตรตลอดเวลา

(ฐ) ปฏิบัติการอื่นใด ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

๓) พื้นที่ที่อยู่นอกเขตตาม ข้อ ๗ (๒) เป็นเขตที่การเลี้ยงสัตว์ซึ่งนำเข้าจากต่างประเทศ ต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังต่อไปนี้

(ก) การนำสัตว์เข้าประเทศ จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามขั้นตอนของกรมปศุสัตว์และต้องไปเป็นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(ข) เพื่อป้องกันการแพร่พันธุ์ของสัตว์ซึ่งนำเข้าจากต่างประเทศ ห้ามมิให้ผู้เลี้ยงสัตว์ซึ่งนำเข้าจากต่างประเทศทุกชนิดที่ปล่อยหรือทิ้งสัตว์ดังกล่าวในที่หรือทางสาธารณะ

(ค) สัตว์ที่ถูกกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียน หรือมีกฎหมายอื่นใดกำหนดให้ต้องดำเนินการเพื่อควบคุมสัตว์ดังกล่าว ผู้เลี้ยงสัตว์นั้น ๆ จะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียน หรือต้องดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดให้ถูกต้อง ในกรณีที่ต้องมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์นั้น ๆ จะต้องจัดหา และจัดเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้นตลอดเวลาด้วย

๔) พื้นที่ ที่อยู่นอกเขตตาม ข้อ ๗ (๒) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์มีพิษและสัตว์ที่ดุร้ายหรือเข้าข่ายสัตว์อื่น ๆ ดุร้ายทุกประเภท และต้องอยู่ภายใต้มาตรการดังต่อไปนี้

(ก) ต้องปฏิบัติตาม (๔) ๑) ๒) ๓) ในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยอนุโลม

(ข) ต้องจัดให้มีที่เลี้ยงที่มีชนิด รั้วคัง แข็งแรง ซึ่งเหมาะสมกับสัตว์แต่ละประเภท เพื่อป้องกันมิให้สัตว์ดังกล่าวหลุดรอดออกมาก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชน

(ค) ปฏิบัติการอื่นใด ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

หมวด ๒

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

ข้อ ๘ กรณีการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งดำเนินกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขอย่างเคร่งครัด เพื่อการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ ที่ใช้เลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคหรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมกักหมัมน จนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณที่ใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลง เจ้าของสัตว์ต้องกำจัดซากสัตว์ และมูลสัตว์ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีไม่ก่อให้เกิดความรำคาญจากกลิ่น คับ และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวัง โดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๖) ไม่นำสัตว์เลี้ยงออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เฉพาะเพื่อการเคลื่อนย้ายสัตว์ และได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๗) ควบคุมการดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น หรือไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

(๘) การดูแลสภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องทำรางระบายน้ำรับน้ำโสโครก ไปให้พ้นจากที่นั้นโดยสะดวกและเหมาะสม

(๙) การระบายน้ำเสียต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้แหล่งน้ำสาธารณะ

(๑๐) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสียให้เหมาะสม ทั้งนี้ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็น จนสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

(๑๑) ต้องทำความสะอาด กวาดล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ

(๑๒) ต้องรักษาสถานที่ อย่านำให้เป็นที่พักพิงแมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่นๆ และต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ

(๑๓) ต้องมีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

(๑๔) การปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งของเทศบาลตำบลตาดทอง

ข้อ ๙ หลังจากที่ได้เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๘ ต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่าสถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นเป็นบริเวณที่โปร่ง อากาศถ่ายเทสะดวก มีต้นไม้ให้ร่มเงาพอสมควร ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่นๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าว และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ น้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างจากชุมชนในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๑ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างจากชุมชนไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐๑ - ๑,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร

(๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร

ผู้ขออนุญาตดังกล่าวให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนดพร้อมด้วย หลักฐานดังต่อไปนี้ อย่างละ ๑ ชุด

๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน

๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เห็นสมควรเรียกเพิ่มเติม เพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์ แยก กักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ รวมถึงต้องแจ้งให้สัตวแพทย์ของหน่วยงานราชการทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

หมวด ๓

การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๑๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ หรือห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่เทศบาลตำบลตาดทอง ความในวรรคหนึ่ง ไม่ใช่บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

ข้อ ๑๒ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ และสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน มิให้ก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุขพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งอยู่ภายในเขตเทศบาลตำบลตาดทองหรือเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ โดยไม่ปรากฏเจ้าของให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับสัตว์ และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน หรือกรณีสัตว์นั้นอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร

ในระหว่างการจับสัตว์ หากสัตว์วิ่งหนีเกิดอุบัติเหตุอื่นใด ทำให้สัตว์บาดเจ็บ หากเป็นเหตุที่โดยพฤติการณ์ต้องเกิดขึ้น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้วทางเทศบาลตำบลตาดทอง จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้น

กรณีตามวรรคสอง ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นต่อบุคคลที่สามอันเนื่องมาจากการกระทำดังกล่าว บุคคลที่สามย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้โดยเทศบาลตำบลตาดทอง จะพิจารณาไล่เบี่ยความผิดตามข้อเท็จจริง

ข้อ ๑๔ เมื่อได้จับสัตว์มากักไว้ตามความในข้อ ๑๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศแจ้งให้เจ้าของทราบ และให้มารับสัตว์คืนไปภายในสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ได้จับสัตว์มากักไว้ โดยประกาศไว้ที่สำนักงานเทศบาลตำบลตาดทองหรือที่เปิดเผย เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันแล้ว ไม่มีผู้ใดมาแสดงตัวเป็นเจ้าของสัตว์ ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลตาดทอง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้คืนสัตว์นั้นแก่เจ้าของสัตว์ และได้ชำระอัตราค่าธรรมเนียมการปรับ และค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์ตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๕ กรณีที่กักสัตว์ไว้จากก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดนั้นตามสมควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนดสามสิบวันก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาด และค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาเงินนั้นไว้แทนตัวสัตว์

กรณีสัตว์นั้นตาย หรือเจ็บป่วยหรือไม่สมควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตรายแก่สัตว์อื่นๆ หรือเมื่อสัตวแพทย์ได้ตรวจสอบ และให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้วเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายได้

ในกรณีมิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์ มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดตามข้อ ๑๔ หรือได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้รับคืนสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าธรรมเนียมการปรับและค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์ตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๖ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือคำสั่ง ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรง ต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๑๗ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือทางสาธารณะ ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการ เพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระบุไว้ในคำสั่งนั้น

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๘ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ใดๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุม เพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(๓) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๔) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าไม่ถูกสุขลักษณะหรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใดๆ เป็นปริมาณพอสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลตลาดทอง ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๒๐ ให้นายกเทศมนตรีตำบลตาตอง รักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่.....๗..... เดือน.....๓๑..... พ.ศ.๒๕๖๓.....

(ลงชื่อ)

(นายพิบูล ฝ้ายดี)

นายกเทศมนตรีตำบลตาตอง

(ลงชื่อ)

เห็นชอบ

(นายสมเพชร สร้อยสระคู)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยโสธร

อัตราค่าธรรมเนียมการปรับและค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์
ท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลตาตทอง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓

ลำดับที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียมบาท
	<u>ค่าธรรมเนียมการปรับ</u>	
๑	ข้าง ค่าปรับเชิงกละไม่เกิน	๑,๐๐๐.- บาท
๒	ม้า โค กระบือ สุกร ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๕๐๐.- บาท
๓	แพะ แกะ ล่อ ลา สุนัข ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๒๐๐.- บาท
๔	สัตว์อื่นๆ ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๑๐๐.- บาท
	<u>ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู</u>	
	ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์แต่ละชนิดหรือแต่ละประเภท	ตามจำนวนที่จ่ายได้จริง